

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010166
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8321010166.1

Uznesenie

2

A. B. Mgr.

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. októbra 2023 v trestnej veci proti obž. A. C. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods .1 písm. d/ Tr zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. 3T/25/2021 zo dňa 30.03.2023 takto

rozhodol:

2

A. B. D.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. C..

odôvodnenie:

7

A. B. D.

E. rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovaného A. C. vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods .1 písm. d/ Tr. zákona na skutkovom základe, že

dňa 26. septembra 2020 v čase okolo 00.10 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky BMW 525, evidenčné číslo F. po štátnej ceste III. triedy číslo 3826 a to od obce G. smerom na obec H. v okrese F., kde svojou bezohľadnou jazdou obmedzoval a ohrozoval osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčné číslo F., ktoré viedol G. I. v tom istom smere, kde následkom jazdy obvineného bol nútený so svojím osobným motorovým vozidlom zastaviť, pričom následne obvinený vyšiel zo svojho motorového vozidla s palicou v ruke, ktorou buchol po osobnom motorovom vozidle G. I. a fyzicky napadol J. F., ktorý sa v uvedenom motorovom vozidle nachádzal ako spolujazdec, bez spôsobenia zranení, pričom po oznámení jeho konania na Obvodnom oddelení Policajného Zboru v Humennom bolo lustráciou v príslušnom registri zistené, že obvinený viedol osobné motorové vozidlo značky BMW 525, evidenčné číslo F. v čase trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých skupín uloženého mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Humennom spisovej značky ORPZ-HE-ODI2-61/2019-P-SK zo dňa 01. októbra 2019, právoplatným dňa 16. októbra 2019 na 24 mesiacov a ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spáchaného závažným spôsobom konania.

Bolo mu za to uložené podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa mu ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 /osemnásť/ mesiacov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný A. C.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podal odvolanie do výroku o vine a treste z dôvodu skutkových chýb napádaného rozsudku. Zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V súvislosti s predmetnou trestnou vecou poukazuje, že v priebehu celého trestného konania sa nevyskytol žiaden priamy či nepriamy usvedčujúci dôkaz, preukazujúci skutočnosť, že sa dopustil skutku tak, ako uviedol prvostupňový" súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku. Samotný prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pri uznaní viny vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktorí sa incidentu zúčastnili a vypovedali o jeho priebehu, pričom uviedol, že nemal dôvod pochybovať o pravdivosti ich výpovedí, keďže ich vypočúval osobne viac krát a žiadny zo svedkov sa nesnažil udalosť zveličovať. Súd považoval výpovede svedkov za pravdivé aj napriek tomu, že uviedol dôvody spochybňujúce pravdivosť ich výpovedí.

Dokazovaním na hlavných pojednávaniach ako aj v prípravnom konaní boli vypočutí svedkovia. Do pozornosti súdu dáva skutočnosť, že okrem týchto svedkov, ktorých považuje za nedôveryhodných aj vzhľadom na to, že ich výpovede boli nejasné, neurčité a rozporuplné iný dôkaz o tom, aby obžalovaný mal spáchať skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nebol preukázaný. Poukazuje na to, že v čase spáchania skutku nebola privolaná hliadka PZ ani RZP. Pokiaľ by sa skutočne stal skutok tak ako ho opísali svedkovia z logiky veci vyplýva, že pokiaľ by svedkovia nemali v úmysle si celý incident vymyslieť, zotrvali by na mieste a privolali by hliadku, ktorá by okamžite vec riešila pátraním po obžalovanom po trase, ktorou mal jazdiť tak ako svedkovia uviedli vo výpovedi a obžalovaného by zadržali, nakoľko svedkovia uvádzali vo výpovedi, že zastaviť ich mal obžalovaný opakovane. Nezhodne svedkovia uvádzali okolnosť, že malo dôjsť k zraneniu J. F. vo svojich výpovediach. Taktiež nezhodne uvádzali svedkovia aj to, či boli na ošetrení tohto zranenia na lekárskej pohotovostnej službe.

Až po časovom odstupe sa rozhodli ísť svedkovia pravdepodobne po dohode za účelom privodiť trestné stíhanie obžalovanému z dôvodu nejakej pomsty z minulosti ako to býva pri možno vzťahových záležitostiach, alebo dedinských diskotekových nezhodách oznámiť osobne údajný trestný čin, ktorého sa podľa nich mal dopustiť obžalovaný na OOPZ Humenné, čo považuje za neštandardné, nakoľko svedkovia uvádzali, že boli vo veľkom strese a báli sa v tom čase keď sa skutok mal diať. Pokiaľ by to tak bolo za normálnych okolností by človek postupoval okamžitým privolaním hliadky a zotrval by na mieste činu. Pokiaľ by to tak bolo po príchode hliadky by príslušníci PZ vykonali úkony potrebné k tomu, aby preverili čo najjednoznačnejšie pravdivosť spáchania trestného činu a celú situáciu vôbec.

Ďalej by chcel poukázať na výpoveď svedkov J. a D. F. a G. I., ktorí nepravdivo a nezhodne vypovedali o tom či sa ešte v aute v tom čase nachádzala aj iná osoba okrem nich. Z výsluchu svedkyne K. J. pri jej výsluchu nebolo jednoznačne preukázané, či páchatelom bol obžalovaný, nakoľko svedkyňa si nepamätala základné momenty, ktoré by aj na odstup času mala si pamätať, nakoľko to neboli až také detaily.

Svedok I. vo svojej výpovedi zo dňa 26.01.2021 jednoznačne uvádzal, že má vedomosť o tom, že obžalovaný jazdil na tomto motorovom vozidle aj inokedy a vo výpovedi zo dňa 18.01.2022 už uviedol, že si nespomína, následne sa vyjadril už zmätene v zmysle aj áno aj nie pravdepodobne z dôvodu,

že neuvádza pravdivé skutočnosti. Svedok I. neuviedol pravdivú skutočnosť vo svojej výpovedi dňa 26.01.2021, že v motorovom vozidle sa nachádzala aj K. J..

Je zrejmé, že všetci svedkovia sú v blízkom vzťahu s bývalou priateľkou obžalovaného, medzi obžalovaným a jeho priateľkou L. D. došlo k rozchodu čo p. D. znášala psychicky veľmi zle. Z týchto dôvodov rozchodu a z pomsty p. D. podala na obžalovaného niekoľko trestných oznámení, ktoré po prešetrení boli zamietnuté. Teda je zrejmé, že vzhľadom na partnerský vzťah vedela o tom, že obžalovaný má uložený zákaz činností viesť motorové vozidlo, tak ako o tom vedeli aj svedkovia v tomto konaní.

Poukazuje na výpoveď svedkyne p. D., ktorá vo výpovedi uviedla, že motorové vozidlo využívali aj iní ľudia jej kamaráti, teda je možné a pre obžalovaného isté, že v inkriminovaný čas ak bolo motorové vozidlo použité tak bolo použité inou osobou ako obžalovaným.

Je nepochybné, že v žiadosti obžalovaného o vykonaní hlavného pojednávania zo dňa 26.03.2023 v závere obžalovaný uvádza, že má obhajcu a ten vypočuje všetkých svedkov a prednesie argumenty, ktoré preukážu jeho nevinu. Týmto poukazuje na to, že obžalovaný navrhoval rovnako ako prokurátor, aby bol vypočutý svedok J. F., ktorý sa už viackrát bez ospravedlnenia nedostavil na hlavné pojednávanie. Poukazovali na to, že po prečítaní zápisnice o výpovedi svedka J. F., je výpoveď svedka J. F. rozporuplná a diametrálne odlišná od výpovedi ostatných svedkov.

Na základe uvedeného má jednoznačne za to, že boli porušené práva na obhajobu, právo na spravodlivé súdne konanie je ústavným právom občana a nemožno ho obetovať účelovosti. Zásada vyjadrená aj čl. 6 ods. 1 a 3, písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v § 2 ods. 10 vete tretej Trestného poriadku vyžaduje, aby obvinený ak má obhajcu, jeho obhajca mal primeranú a vhodnú príležitosť na výsluch a spochybnenie svedka.

Má zato, že súd nesprávne, jednostranne vyhodnotil dôkazy v neprospech obžalovaného, nevykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy potrebné na náležité zistenie skutkového stavu veci a dospel k nesprávnemu záveru, že skutok pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, sa stal.

Obžalovaný je vodičom z povolania a toto povolanie živí nie len jeho, ale aj jeho matku, ktorá je na neho odkázaná v tejto ťažkej ekonomickej situácii v krajine. Aj v čase údajného spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu bol obžalovaný vodičom kamiónu, čím poukazuje na to, že nikdy by neohrozil svoju existenciu ako aj existenciu rodiny, tým že by konal tak ako sa mu kladie za vinu, pretože mal vedomosť o tom čo by mu hrozilo.

Na základe uvedeného, poukazuje na zásadu trestného konania uvedenú v § 2 ods. 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumpcie nevinoty a ktorým je predovšetkým pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Zdôvodnenie napadnutého rozsudku je v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, pretože prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ písm. c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, alebo podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým obžalovaný podal odvolanie ako aj zákonnosť a odôvodnenosť postupu konania ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine a treste obžalovaného odôvodnil výpoveďou obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný. Odmietol obvinenia, ktoré sú mu kladené za vinu v zmysle toho, že mal údajne 26.09.2020 viesť motorové vozidlo a popri tom sa dopustil akéhokoľvek konfliktu s nejakými osobami, či fyzicky niekoho napadnúť tak ako sa mu kladie za vinu v obžalobe. V tom čase sa nachádzal doma a nikde inde. Svedkov, ktorí v tejto trestnej veci vypovedali, nepozná, nikdy ich nevidel, okrem jediného svedka, a to L. D., ktorá bola jeho bývalou priateľkou. Tá po rozchode s ním to ťažko zvládala a preto si myslí, že to bol jeden motív, pomsty voči nemu, dať tieto obvinenia na neho a tak isto si myslí, že aj so svedkami spolupracovala na tom, aby ho takto obvinili, aby poškodila jeho meno a aby bol trestne stíhaný. Akékoľvek obvinenia kategoricky odmietol, nakoľko si je vedomý, že v tom čase tam nebol, nevedol žiadne motorové vozidlo, tak isto ani nevlastnil v tom čase žiadne motorové

vozidlo a ani nebol držiteľom žiadneho motorového vozidla a navyše si bol vedomý toho, že mu bol políciou udelený zákaz viesť motorové vozidlá všetkých druhov a zaručene by tento zákaz neporušil a už vonkoncom za takýchto okolností, ako popisujú svedkovia vo svojich výpovediach. L. D. jednoznačne ovplyvnila svedkov a vypovedala proti nemu a to preto, lebo mu povedala, že mu urobí v živote problémy, pričom táto svedkyňa všetkých svedkov dobre pozná.

Z výpovede svedka G. I. vyplýva, že s obžalovaným spolu dobre vychádzali a potom po čase sa ich vzťah zmenil. Poznajú sa asi 6-7 rokov. V deň skutku mu bratrance J. a D. F. volali, aby prišiel do A. po nich. Prišiel tam. Predtým ešte hovoril s A. C., že čo tu robí, a on povedal, že čaká na kamaráta. Potom išiel po bratrance, sadli do auta a išli do F.. V tom ako išiel autom za A. si všimol, že za ním ide auto. V G. sa na neho nalepil a medzi G. a H. ho zablokoval. Potom vystúpil z auta a kričal, že aby vyšiel von, ale nevie na koho to hovoril, či na bratrance alebo na neho. Potom išiel k zadným dverám jeho auta, otvoril zadné dvere na šoférovej strane a na bratrance J. F. povedal, aby si vystúpil. J. dvere zatvoril, lebo nechcel vystúpiť. On - teda Jaro začal vystrájať, sadol do auta a išiel preč. Potom ako išli medzi H. a okolo benzínky pri C., tak ho zablokoval druhýkrát. Začal ho predbehovať a zablokoval ho, tak musel zastaviť. Prišiel autom pred neho a cez celú cestu zastavil auto pred ním a nemal ho ako obísť ani z jednej ani z druhej strany. Potom vybehol von s nejakou palicou a kričal asi na J. F., aby vystúpil. Prišiel zase k autu a zadné dvere otvoril a proste kričal, aby si vystúpil, lenže J. F. dvere chcel zatvoriť, a ako sa pozrel dozadu videl, ako mu A. buchol palicou po ruke. Potom J. dvere zatvoril, on ich znovu otvoril a potom len počul, že buchol palicou po aute, ale nevie kde, bolo to niekde vzadu. Potom sadol do auta a odišiel preč. D. F. zavolať na políciu a išli do F. rovno na políciu. Obžalovaný bol na aute BMW. V aute boli on, J. F., D. F. a K. J.. Keď boli ešte kamaráti, tak na tomto vozidle jazdil obžalovaný. Potvrdil s istotou, že vodičom auta počas incidentu bol obžalovaný.

Svedkyňa K. J. po zákonom poučení uviedla, že si pamätá len to, že išli s kamarátom G. sa voziť a zavolali mu bratrance, že či po nich nepôjdu do A.. Nudili sa, tak si povedali, že pôjdu po nich. Tak išli, došli do A. do krčmy, tam chvíľu pobudli a už vtedy obžalovaného videla, že tam stojí, a to pred krčmou pri aute, pri akom to si už nepamätá. Ako chvíľu tam pobudli, tak ich zobrali do auta a išli ich odviezť do F.. Viac si už nepamätá z toho, lebo bola vtedy pod stresom. Ešte si pamätá na to, že ako išli do F., išlo za nimi nejaké auto, a potom ich niekedy za E. M., alebo ďalej zastavilo, začalo sa prvé obehovať a potom išlo pred nich a oni museli zastaviť. Potom vystúpil obžalovaný a začal hovoriť, že majú vystúpiť z auta, teda bratrance, ale oni nechceli, tak zostali sedieť v aute, a ani nevie prečo na nich vybehol a z auta vybral palicu a začal búchať po aute. Ona sa vtedy strašne vystrašila, až na smrť. Je si istá, že pred krčmou v A. sa s obžalovaným rozprával G. I. a obžalovaný šoféroval auto, ktoré ich zastavilo.

Svedkyňa L. D. po zákonom poučení uviedla, že v čase incidentu dňa 26.09.2020 boli s obžalovaným v partnerskom vzťahu, ale boli pohádaní, no bývali spolu-. Nevie sa vyjadriť ku skutku, nakoľko v ten deň tam nebola. Osobné motorové vozidlo zn; BMW 525, ev. číslo F. bolo jej vozidlo, no užíval ho obžalovaný, nakoľko ona vodičský preukaz nemala. Vie o tom, že mu bol uložený trest zákazu vodičskej činnosti, no aj napriek tomu auto šoféroval. Obžalovaného nenahlásila polícii, že šoféruje motorové vozidlo počas jeho zákazu, pretože mala z neho strach. Aj počas výpovede na hlavnom pojednávaní mala svedkyňa slzy v očiach. Kľúče od BMW mal obžalovaný.

Svedok D. F. po zákonom poučení uviedol, že ako išli, tak obžalovaný ich začal obiehať, križovať a nakoniec zastavil uprostred cesty medzi G. a H.. Vystúpil z auta, prišiel k autu a začal búchať po kapote s drevenou palicou. Následne odišiel ďalej smerom na F. a pri benzínke medzi Slovenskou Volovou a C. tiež kľučkoval s autom a obmedzoval ich, ale už nezastavil. I. šoféroval sivú Octaviu a v aute boli on (Matúš Holod), brat J., G. I. a jeho kamarátka, ktorú podľa mena nepoznal. Obžalovaný išiel hneď za nimi z A., sledoval ich a za G. ich už začal križovať a blokoval a zastavil auto. To križovanie a blokovanie spočívalo v tom, že ich obehoval s autom, kľučkoval, obmedzoval a zastavil ich, iba raz vystúpil z auta a búchal s palicou po aute. Odkiaľ zobral palicu nevie. Oni ho prvýkrát zaregistrovali v Jankovciach pri krčme, kde sedel v aute na mieste vodiča. Obžalovaný viedol čierne BMW, ktoré užíval asi dva roky, no nevedel uviesť kto je majiteľom vozidla, keď ich zastavil, tak obžalovaný vystúpil z miesta vodiča. Je si istý, že to bol obžalovaný, nakoľko ho videl a poznám ho. Videl, že on auto šoféroval a on z toho miesta vodiča aj vystúpil. Určite si ho nemohol s niekým zmyliť. Pozná ho už asi tri roky zo zábav, diskotiek. Po incidente, keď volali na políciu, tak im povedali, aby to prišli nahlásiť na stanicu, tak preto nezostali na mieste.

Svedok J. F., ktorého výpoveď na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2023, ktoré sa konalo so súhlasom obžalovaného C. v jeho neprítomnosti, /preto sa nevyžadoval jeho súhlas s čítaním - § 263 ods. 3 Tr. por./,

bola prečítaná, po zákonom poučení v prípravnom konaní uviedol, že dňa 26.09.2020 v čase 00:10 hod. sa viezol v motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, ktoré patrí jeho kamarátovi G. I.. Na vozidle išli z obce A. smerom do F.. Keď boli za obcou G., tak ich čierne BMW predbehlo. Auto pozná z vedľajšej dediny E. M.. Vodič ich svojou bezohľadnou jazdou začal obmedzovať a ohrozovať. Čierne BMW nakoniec zastavilo pred nimi a z miesta šoféra vystúpil obžalovaný. Pozná ho aj z diskotiek a zábav v okolitých obciach. Obžalovaného spoznal hneď pretože mali na aute zapnuté svetlá a do jeho tváre videl jasne a zreteľne. V jeho vozidle sa nikto iný nenachádzal. Keď vystúpil z auta, tak vybral nejakú drevenú palicu a prišiel ku ich vozidlu, kde po ňom s tou palicou udrel. Snažil sa otvoriť zadné dvere, kde sedel, ale on mu v tom bránil a udrel ho dvakrát s tou palicou po ruke, pričom im vulgárne nadával a hovoril im, že ich pobije. V diaľke si všimli svetlá prichádzajúceho auta na čo obžalovaný od svojho konania upustil, sadol do auta na miesto vodiča a odišiel. Potom pokračovali v jazde a obžalovaný ich obmedzoval s vozidlom za obcou H.. Posledný krát ich obmedzoval medzi obcami C. a Slovenská Volová. Po tomto konaní sa rozhodli, že pôjdu na políciu.

Okresný súd vychádzal zo zvukového záznamu na CD nosiči, doručenom súdu na jeho žiadosť KR PZ v Prešove, operačný odbor vyplýva, že dňa 26.09.2020 v čase od 00.08 hod. do 00.10 hod. bolo na polícii prijaté oznámenie od D. F., že ich na ceste obmedzuje a ohrozuje osobné motorové vozidlo značky BMW, ktoré šoféruje obžalovaný.

Pri hodnotení osoby obžalovaného vychádzal okresný súd z odpisu registra trestov, z ktorého zistil, že má 2 záznamy a to pre trestný čin podľa § 14, § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a za trestný čin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, kde mu bol uložený peňažný trest 200,- Eur, s náhradným trestom odňatia slobody na 4 mesiace, no vzhľadom k tomu, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený súd na tieto odsúdenia, ako na priťažujúce okolnosti neprihliadol.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný ma 19 záznamov, v prevažnej väčšine za priestupky na úseku cestnej premávky.

Súd zhodnotil dôkazy vykonané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že skutok opísaný v obžalobe prokurátora sa stal a konaním opísaným v obžalobe došlo k naplneniu všetkých znakov prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb za preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, o čom svedčia dôkazy a to svedecké výpovede J. F., G. I., K. J. a D. F., ktorí jednoznačne presvedčivo a zhodne potvrdili - a to aj na otázku súdu, či sú si istí, že motorové vozidlo, ktoré ich vybrzdňovalo, blokovalo a neskôr zastavilo bolo značky BMW 525, evidenčné číslo F. a šoféroval ho obžalovaný, s istotou odpovedali, že áno. Taktiež aj zo zvukového záznamu na CD nosiči, doručenom súdu KR PZ v Prešove vyplýva, že dňa 26.09.2020 v čase od 00.08 hod. do 00.10 hod. bolo na polícii prijaté oznámenie od D. F., že ich na ceste obmedzuje a ohrozuje osobné motorové vozidlo značky BMW, ktoré šoféroval obžalovaný C.. Súd nemal žiadnu pochybnosť o výpovediach vyššie uvedených svedkov a ani nezistil dôvod, prečo by si to mali na obžalovaného vymyslieť a krivo ho usvedčovať. Svedkovia obžalovaného jednoznačne spoznali a v minulosti s nim nemali nedorozumenia ani konflikty. Obžalovaný vinu kategoricky popiera, nakoľko mal v čase spáchania skutku trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých skupín uloženého mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v F. spisovej značky ORPZ-HE-ODI2-61/2019-P-SK zo dňa 01.10.2019, právoplatným dňa 16.10.2019 na 24 mesiacov. V súčasnosti obžalovaný pracuje ako šofér z povolania vo firme ANNA KUŽMOVÁ - NÁKLADNÁ CESTNÁ DOPRAVA, 094 02 Benkovce 126; IČO: 50 325 043 a pri uznaní viny by mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov, takže by prišiel o zamestnanie. Obrane obžalovaného súd neveril, ale túto považoval za tendenčnú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie.

Pri rozhodovaní o uloženom druhu a výmery trestu vychádzal okresný súd zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom zohľadnil najmä spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery, či možnosti jeho nápravy. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani priťažujúcu okolnosť a to aj napriek jeho trestnému stíhaniu a odcudzeniu v rokoch 2013 a 2015, lebo sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

Pri ukladaní trestov súd na obžalovaného prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť, na jeho osobu, pomery i možnosť jeho nápravy a dospel k záveru, že pre dosiahnutie účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona je u

obžalovaného postačujúce uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti mu súd uložil trest odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Súd tento druh trestu a jeho výmeru považuje za dostačujúcu vzhľadom k osobe obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, tak v rámci individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Uložený trest považuje za dostačujúci, ktorý bude na obžalovaného pôsobiť v tom smere, že si uvedomí nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa už nedopustí nielen podobnej, ale akejkolvek protispoločenskej činnosti, lebo v opačnom prípade mu už môže byť uložený trest prísnejší.

Súd taktiež uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 mesiacov, pretože ide o činnosť, ktorá bola obžalovanému zakázaná a obžalovaný ju vykonal i napriek rozhodnutiu o zákaze činnosti. Uloženie tohto trestu zákazu činnosti bude pôsobiť na obžalovaného nie len represívne, ale najmä preventívne.

Krajský súd v skúmaní napadnutého rozsudku odvolania obžalovaného a dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu bolo urobené na základe všetkých vykonaných dôkazov tak ako to má na mysli § 2 ods. 10 Tr. poriadku, pričom okresný súd tieto dôkazy náležitým spôsobom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil. Je nesporné, že obžalovaný popiera spáchanie trestnej činnosti uvádza, že skutku sa nedopustil nakoľko tam nebol. Je však potrebné uviesť, že od spáchania žalovanej trestnej činnosti bol jednoznačne usvedčený výpoveďami svedkov G. I., K. J., J. F., a D. F.. Títo svedkovia tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne vypovedali, že osobou ktorá obmedzovala pohyb auta v ktorom sedeli a ktoré riadil obžalovaný osoba v motorovom vozidle BMW bol práve obžalovaný. Tohto zreteľne videli a to aj pred krčmou v obci A. ako aj v čase kedy obmedzoval jazdu ich motorového vozidla. Taktiež svedkyňa L. D., ktorá mala podľa obžalovaného zinscenovať celú situáciu tak, aby bol obžalovaný trestne stíhaný vypovedala, že ona pozná bratrancov F. ako aj G. I.. Osobné motorové vozidlo, ktorého majiteľkou je ona jazdil aj obžalovaný A. C. napriek tomu, že mal uložený trest zákazu viesť všetky motorové vozidlá, avšak túto skutočnosť neoznámala z toho dôvodu, že mala pred ním strach. Obžalovaný mal kľúče od tohto motorového vozidla.

O tom, že svedkovia G. I., D. F., J. F. a K. J. vypovedali pravdu svedčí aj to, že zo zvukového záznamu na CD nosiči, ktoré na požiadanie súdu bolo zaslané KR PZ v Prešove, operačnému odboru je zrejmé, že 26.09.2020 v čase od 00.08 hod do 00.10 hod. bolo na polícii prijaté oznámenie od D. F., že ich na ceste obmedzuje a ohrozuje osobné motorové vozidlo značky BMW, ktoré šoféruje obžalovaný. Je teda zrejmé, že D. F. oznámil túto skutočnosť na polícii a následne išli na políciu opätovne oznámiť skutočnosti, ktoré sa udiali v kritickú noc.

Správne preto okresný súd rozhodol keď dospel k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný, pričom správne a zákonne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin marenia výkonu rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný maril výkon rozhodnutia verejného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť na ktorú sa sťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Za predmetný prečin možno uložiť trest odňatia slobody až do dvoch rokov a podľa názoru krajského súdu správne okresný súd pri nezistení priťažujúcich ani poľahčujúcich okolností uložil vzhľadom na osobu obžalovaného na tú skutočnosť, že bol dva krát súdne trestaný a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený, pričom z centrálnej evidencii priestupkov a deliktov je zrejmé, že tento má 19 záznamov do spáchania skutku, pričom u prevažnej väčšine sa jedná o priestupky na úseku cestnej premávky a preto v súlade so zákonom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Taktiež v súlade so zákonom postupoval okresný súd keď dospel k záveru, že nie je potrebné na nápravu obžalovaného uloženie trestu spojeného s jeho výkonom a správne rozhodol keď výkon uloženého trestu podmienenčne odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Z rozhodnutia priestupku Okresného riaditeľstva policajného zboru v F., číslo ORPZ-HE-ODI2-61/2019-P-SK zo dňa 01.10.2019 je zrejmé, že obžalovaný bol postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky kedy z jeho zavinenia došlo k dopravnej nehode, pričom porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom a bol uznaný za vinného z prečinu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona SNR č. 372/1990 zberky o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená pokuta vo výške 600,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, pričom táto doba začína plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2019. Je teda zrejmé, že obžalovaný v čase spáchania skutku keď mal viesť motorové vozidlo značky BMW jazdil týmto motorovým vozidlom v čase zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov uložený mu uvedeným priestupkom. Je preto správne rozhodnutie okresného

súdu keď uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Okresný súd uložil obžalovanému tento trest zákazu činnosti na dobu 18 mesiacov. Tú poukazuje krajský súd na tú skutočnosť, že takto uložený trest zákazu činnosti je trestom neprimerane miernym, avšak vzhľadom na absenciu odvolania okresného prokurátora toto pochybenie okresného súdu krajský súd napraviť nemohol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle ust. § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.

2

A. B. D.

jednohlasný

Poučenie:

2

A. B. D.

J. tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.